

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ АПРИЛСКИ АМУРОСТИШИЯ

chitanka.info

На Веселина

*1. В калната улица черни тъми
стелят в безредие тежки коси.
Облак безкраен безмълвно виси,
дъжд непрестанен ръми ли, ръми,*

*но във душата ми бледа луна
стели усмивки и меки лъчи,
но във душата ми греят очи,
сини очи на любима жена.*

*2. Добър вечер, малка Лина,
посрещни ме и прости,
дето в полунощ позвъних
пак на вашите врати.*

*Виждам, късно е, обаче
извини ме, извини:
дните зарад мен са ноци,
а пък ноците са дни.*

*Миналото забрави го!
Чуй ти днешния ми зов:
днес пламтящ в жестока треска,
търся твоята любов.*

*Дай ми устните си сочни,
дай ми сочната си гръд.
Нека сетните банкноти
от любов да се стоят.*

3. „... И я тогава
поцеловался стариками,
женщинами, ребятами и
молодой девушкой!...“

Госпожице, със бронзовите къдри
и теменужните очи,
я прочети, я разбери и чуй в тез думи мъдри
какъв тържествен химн звучи.

На светло Възкресение в Русия
целувката не значи грях,
а русите са днес на мода, затова и ние
да се целунем, както тях.

4. Из улицата кална кредиторът съзре ме:
— Е, хайде, де — ми каза, — веч толкоз време мина!
— Приятелю, прощавай, затуй аз нямам време:
да знаеш как съм влюбен във русичката Лина!

— Колега, извинете, задето ще ви спрем,
решихме да устроим гуляйче неколцина...
— Разбирам, но простете, за туй аз нямам време:
да знайте как съм влюбен във русичката Лина!

— Ех, синко, ние с тебе не ще се разбереме:
дохождаш си в 12... разправят ми мнозина...
— Я, зарежи я, майко, за туй аз нямам време:
да знаеш как съм влюбен във русичката Лина!

— За работа се плаща, а не за да се дреме!
Какво е туй от вази? Един чертеж година!

— О, господин началник, аз просто нямам време:
да знаете как съм влюбен във русичката Лина!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.